

HET KLEURRIJKE LEVEN VAN DE LIMBURGSE MAN IN BLACK

OBSCUUR. ZWART DOCH NIET ZWARTGALIG. VAAG, VERSTILD EN VERGANKELIJK. HET WERK VAN JOWAN VAN BARNEVELD (1978) LIJKT OP TE LOSSEN IN ÉÉN GROOT ZWART GAT. VAN BARNEVELD WIL ZICH IN ZIJN SCHILDERKUNST NIET VERLIEZEN IN ROMANTIEK OF ANDERE KITSCHGEVOELENS, LIJKT HET. ALS ÉÉN GROTE FILMISCHE *FADE-OUT* VERDWIJNT DE FIGURATIE LANGZAAM IN EEN ZWARTE RAADSELACHTIGE ZWEEM. DE IN SITTARD WONENDE EN WERKENDE SCHILDER HEEFT WEINIG OP MET LICHT. VAN BARNEVELD EXPLOREERT EERDER HET DUIS-TER EN ZOEKT IN DE NABIJHEID VAN HET FELLE LICHT NAAR DE DONKERE SCHADUW. „HOE LICHTER HET LICHT, HOE DONKERDER DE SCHADUW.” IK BEN DOOR DE VERENIGDE STATEN GEFASCINEERD EN VOEL ME VOORAL IN LOS ANGELES OP MIJN GEMAK. HET IS EEN VRIENDELIJKE EN TEGELIJK AFSTANDELIJKE STAD MET EEN SOORT CONTINUÏTEIT TUSSEN LEVEN EN WERK. JE KUNT ER ALS EEN GEEST LEVEN. HET LICHT EN DUS OOK DE DONKERE SCHADUWEN ZIJN ER GOED.”

TEKST: LUDO DIELS
FOTO'S: HARRY HEUTS

Te klagen over aandacht heeft Jowan van Barneveld niet. Zijn werk is hier in Limburg opgenomen in een aantal grote collecties, waaronder die van het Bonnefantenmuseum, Schunck* en Het Domein. En ook internationaal weten de schilderijen een weg te vinden naar een breder publiek dan men – zeker op basis van de ontoegankelijkheid van het werk – zou verwachten. Zo exposeerde hij in New York bij LMAK projects en heeft hij ook in de Euregio Maas-Rijn enkele voor- aanstaande tentoonstellingen gehad. Hij kan al een zestal jaren van de kunst leven. De in Veghel geboren, maar in Geleen getogen Van Barneveld heeft de kunst niet met de paplepel ingegoten gekregen. Hij studeerde in Maastricht aan de Academie Beeldende Kunsten. Maar muzisch was het gezin allerminst. Daarentegen speelde sport wel een voorname factor in het leven van de opgroeiende Jowan. Zijn vader speelde ooit bij Fortuna 54, zijn zus handbalde in het Nederlandse jongerenelftal en later bij Swift in Roermond. En tenslotte schopte zijn broer het tot beroepsvoetballer bij Fortuna in Sittard. „Sport was niet zo mijn ding. Ik heb het wel geprobeerd, maar zeker teamsport ligt me niet. Muziek, daar kon ik mijn ei in kwijt,” glimlacht Jowan van Barneveld in zijn atelier in het Stadslab van Sittard.

VIBERIDER

Van Barneveld maakt in zijn atelier een opgeruimde en allerminst donkere, laat staan sombere indruk. Er staan een drumstel en twee gitaren. Hij is de man achter de stevige formatie *Viberider*, die in 2007 op Pinkpop stond. Op de twee muren zijn grote werken te zien die zich in het donker wordende namiddaglicht slechts moeizaam laten identificeren als twee versteende naar elkaar toe brullende panters. „Ik vind het in mijn atelier het mooist als de duisternis van buiten naar binnen sijpelt en de schilderijen helemaal opgaan, ver-

teerd worden, in het zwart.”

Het werk van Jowan van Barneveld toont de tijdelijkheid waaraan geen enkel wezen kan ontsnappen. Niets blijft zoals het is op zijn schilderijen. De vergankelijkheid ligt steevast op de loer. Ronduit raadselachtig zijn de laag op laag opgebouwde werken. Soms zou je met een lantaarn in de diepe duisternis wil-

door het besef dat ik een werk dan opzettelijk mooier wil maken. Daarnaast is kleur me iets te willekeurig. Ik wil de essentie van het werk niet uit het oog verliezen en beperk me in mijn omgang met kleur. Net zoals ik me ook in mijn zelfgeleerde gitaarspel vaak beperk tot slechts enkele snaren, zo doe ik dit ook in mijn kunstenaarschap.”

EINZELGÄNGER

Van Barneveld is naar eigen zeggen geen uitgaanstype of groepsmens, eerder een *Einzelgänger*. Rust is belangrijk voor hem. „Ik heb zo verschillende periodes waarin ik me al dan niet terugtrek of me iets meer in het sociale leven stort. Ik vind de interactie met een publiek belangrijk en ook leuk. Maar na verloop van tijd verlang ik toch ook weer naar de stilte van mijn atelier, zodat ik kan broeden. Muziek is heel direct qua interactie met een publiek. Bij schilderen duurt het aanmerkelijk langer om gevangen te worden in de magie van het werk. In mijn hoofd bestaan de schilderijen al. Ik moet ze alleen nog even maken. Als een werk eenmaal af is, houd ik het graag nog een jaar bij me in de buurt. Pas na die tijd kan ik vaststellen of een schilderij standhoudt of niet. Als dat niet het geval is, gaat het mes erin. Ook vind ik het altijd weer leuk om na tijden weer eens een werk van mij te zien. Het lijkt dan weer een nieuwe kennismaking na de ontstane afstand.”

LOS ANGELES

De Verenigde Staten vormen voor Van Barneveld een grote inspiratiebron. Hij werkte drie maanden in Los Angeles en was vaker in New York. „Wat me met name in Los Angeles boeit is het open en eenzame karakter. Je kunt er maandenlang als een soort geest leven zonder deel uit te maken van een sociaal leven. Opgaan in het werk en je verliezen in de heerlijke onpersoonlijkheid van die grote stad. Ik ben zelf ook zo. Vriendelijk en afstandelijk.”